

PAPER DETAILS

TITLE: Effects Of Humic Acid In Soils Having Different Types Of Clay On Potassium Fixation

AUTHORS: Abdullah BARAN,Orhan DENGIZ,Sonay OK

PAGES: 1-3

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/3028320>

HUMIK ASITIN FARKLI KIL TIPINE SAHIP TOPRAKLARDA POTASYUM FIKSASYONU ÜZERİNE ETKİSİ

Abdullah BARAN¹

Orhan DENGİZ¹

Sonay OK¹

Ankara Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Toprak Bölümü, Diskapi - ANKARA

ÖZET

Bu arastırmada, humik asidin farklı kil tipine sahip topraklarda potasyum fiksasyonu üzerine olan etkisi araştırılmıştır. Bu amaçla, kum, kil tin ve kil bünyeye sahip, smektit+klorit, smektit ve smektit+illit tipi kil içeren toprak örnekleri kullanılmıştır. Toprak örnekleri kurutulup, elendikten sonra 400 cm³ hacimli plastik kaplara doldurulmuştur. K humat formundaki humik asit (HA) 0, 100, 200, 400 ve 800 ppm K içeren düzeylerde topraklara uygulanmıştır. Toprak örnekleri 30 ve 60 gün süreyle inkübasyona bırakılmıştır. Inkübasyon sonunda toprak örneklerinde fikselen potasyum miktarları belirlenmiştir.

Elde edilen sonuçlar, HA 'nin toprakların K fiksasyonlarını önemli miktarda artırdığını göstermiştir ($p<0.05$). doğal olarak fikselen değerlerin en yüksek potasyum değerleri kil tin bünyeli smektit tipi kilin hakim olduğu toprakta belirlenmiştir. K fiksasyonu bütün HA dozlarında Inkübasyon süresine bağlı olarak önemli miktarda azalmıştır ($P<0.05$).

Anahtar Kelimeler: humik asit, kil, potasyum fiksasyonu

EFFECTS OF HUMIC ACID IN SOILS HAVING DIFFERENT TYPES OF CLAY ON POTASSIUM FIXATION

ABSTRACT

Effects of humic acid in soils having different types of clay on potassium fixation were investigated. For this reason, soil samples of sand, clay loam and clay textures including smectite+chlorite, smectite and smectite+illite were used. Soil samples were put into 400-cm³ pots after drying and sieving. Humic acid (HA) forming of K humat were applied to soils at 0, 100, 200, 400 and 800 ppm of K. Soil samples were kept in an incubator for 30 and 60-day. At the end of incubation, amounts of fixed potassium were determined.

Results obtained show that HA significantly increased the K fixations of soils ($P<0.05$). The highest natural fixed potassium values were determined in clay loam soils dominated smectite. K fixation in all doses of HA was significantly decreased by depending on incubation period.

Key words: Humic acid, clay, potassium fixation

GİRİŞ

Ülkemizde, son zamanlarda humik maddeler içeren gübreler yoğun olarak kullanılmaya başlanmıştır. Bu gübrelerin bitkiye doğrudan etkileri yanında, doyayla olarak da diğer bitki besin maddelerinin yayılımlıkları üzerine etkileri de araştırma konusu olmustur. Bunlardan biriside K fiksasyonu üzerine olan etkisidir. Potasyumca fakir topraklarda potasyumlu gübre ve rıltimesine rağmen etkisinin çok az olması veya istenilen etkinin sağlanamaması araştırcıların ilgisini çekmiş ve çekmeye devam etmektedir. Potasyum, çok katlı kil minerallerinin boşluklarının yarıçaplarının 2-80 Å° olması ve yarıçapının da 2-66 Å° olması nedeniyle bu boşluklara yerlesmekte ve orada tutulmaktadır. Aslında topraklarda K fiksasyonu, yani göreceli olarak daha az yayılışı hale dönüşmesi tamamen istenmeyen bir durum degildir. Potasyumun hareketli olması nedeniyle fazla K miktarlarının fiksasyona ugraması, yikanma ile kaybını önleyecektir, ayrıca gerekinden fazla K tüketmesini de engelleyecektir (Oskay, 1976) Humik maddeler ve K fiksasyonu üzerine yapılan çalışmaların sayısı oldukça az olmakla beraber (Tan, 1978; Olk ve ark., 1995) humik asitin tam etkisi net olarak ortaya konulmadığından bu konuya yönelik çalışmalar ilgi uyandırmaktadır. Bu arastırmada, humik asidin farklı kil tipine sahip topraklarda potasyum fiksasyonu üzerine olan etkisi araştırılmıştır.

MATERIAL VE METOT

Arastırmada farklı bünyeye sahip 3 adet toprak örneği kullanılmıştır. Kullanılan kumlu toprak örneği Kayseri-Tuzla Gölü civarından, kil-tin ve killi toprak örnekleri ise Ankara Tarla Bitkileri Araştırma Enstitüsü İkizce Araştırma Çiftliği arazisinden alınmıştır. Alınan toprak örnekleri laboratuvar koşullarında kurutulup, 2 mm'lik elek açığına sahip elekten elendikten sonra 400 cm³ hacimli plastik kaplara doldurulmuştur. K humat formundaki (% 9.5 HA içeren) humik asit (HA) 0, 100, 200, 400 ve 800 ppm K içerecek düzeylerde topraklara karıştırılmıştır. Deneme, 3 tekerlülü olarak yürütülmüş ve karışımalar, tarla kapasitelerinin % 70'i oranında nemlendirilerek 30 ve 60 gün süreyle 30 °C de bir inkübatorde inkübasyona bırakılmışlardır. Inkübasyon süresince karışımaların nem kapsamları sabit tutulmuştur.

Toprak örneklerinin bünye analizi hidrometre yöntemiyle (Bouyoucos, 1951), tarla kapasitesi basınçlı membran aletiyle (U. S. Salinity Lab. Staff, 1954), pH ve elektriki iletkenlik (EC) 1:2.5 toprak-su karışımında U.S. Salinity Lab. Staff (1954)'a göre, organik madde yas yakma yöntemiyle (Schinitzer, 1982), serbest karbonatlar kalsimetre kullanılarak (Çaglar, 1958)'a göre, katyon değişim kapasitesi (KDK) amonyum asetat kullanılarak (U. S. Salinity Lab. Staff (1954)'a göre ve fikselen potasyum miktarı Kaila

(1965); Nielsen (1972)'e göre belirlenmistir. Ayrıca, toprak örneklerinin kil tipleri X-Ray Difraktometresi ile belirlenmistir. Araştırma sonuçlarının istatistik analizleri Minitab ve Mstat programları kullanılarak bilgisayar ortamında yapılmış, Düzgünes ve ark. (1983)'e göre değerlendirilmistir.

SONUÇLAR ve TARTIŞMA

Araştırmada kullanılan toprak örneklerinin bazı fiziksel ve kimyasal özellikleri Tablo 1'de verilmiştir.

Toprak örneklerinin denemenin baslangıcında potasyum fiksasyon değerleri bünyeye göre değişiklik göstermiş; kumlu kil tin bünyeli toprakta (1 No.lu Tablo 1. Toprakların bazı fiziksel ve kimyasal özellikleri

toprak) 0.01 meq/100g, kil tin bünyeli toprakta (2 No.lu toprak) 0.03 meq/100 g ve kil bünyeli toprakta (3 No.lu toprak) 0.02 meq/100 g olarak bulunmuştur. Toprakların doğal olarak fiks edilmiş K değerleri karşılaştırıldığında kil tin > kumlu kil tin > kil sırasını izlediği görülmüştür. Bu sırada, topraklarda bulunan kili miktarından çok kil tipinin etkili olduğunu göstermektedir. Inkübasyon süresi sonunda toprak örneklerinin K-fiksasyon değerlerindeki değişimler Tablo 2, 3 ve 4'de verilmiştir.

HA, toprakların K fiksasyonunu önemli düzeyde artırmıştır ($P<0.05$).

Toprak No.	Bünye %	Kum %	Silt %	Kil %	pH	EC dS/m	Serb. %	Org. madde %	KDK me/100 g %	Deg. K ⁺ me/100 g	Kil tipi
1	Kumlu	52	26	22	8.3	0.35	11.1	0.92	12.4	0.49	Klorit+smeikit
	Kil Tin										
2	Kil tin	31	37	32	7.9	0.15	13.4	2.22	20.9	1.22	Smeikit
3	Kil	26	27	47	7.8	0.21	11.7	1.34	43.6	1.82	Smeikit+illit

Tablo 2. HA'nın kumlu kil tin bünyeli toprakta K fiksasyonu üzerine etkisi(meq/100 g)

HA, ppm	İnkübasyon süresi, gün	
	30	60
0	0.01 Db	0.01 Ca
200	0.01 Cb	0.02 Ba
400	0.02 Bb	0.02 Ba
800	0.06 Aa	0.05 Ab

LSD ($P<0.05$): 0.005

Büyük harf düşey karşılaştırma

Küçük harf yatay karşılaştırma

Tablo 2'den görüldüğü gibi K fiksasyonu kumlu kil tin bünyeli klorit+smeikit kil tipine sahip toprakta her iki inkübasyon döneminde de HA dozlarına bağlı olarak artış göstermiştir. Baslangıçta fiks edilmiş potasyum değeri 0.01 me/100 g iken, inkübasyondan sonra, özellikle 800 ppm HA uygulanan toprak örneklerinde daha yüksek değerler tespit edilmiştir. Inkübasyon süresinin uzaması ile 800 ppm HA uygulanmış toprak hariç, diğer dozlarda toprakların K fiksasyonunun istatistiksel olarak önemli düzeylerde arttığı tespit edilmiştir. Toprakların K fiksasyonunda 800 ppm HA uygulaması ile azalma belirlenirken, diğer HA uygulamalarıyla artılar görülmüştür ($P<0.05$).

Smeikit tipi kil içeren, kil tin bünyeli toprakta HA ilavesiyle K fiksasyonunda inkübasyon süresi ve HA dozlarına bağlı olarak değişimler görülmüştür (Tablo 3). Özellikle, 30 günlük inkübasyon sonunda K fiksasyonu baslangıca göre artış gösterirken, 200 ppm HA dozundan sonra artan HA dozunun etkisi istatistiksel olarak bir fark yaratmamıştır. 60 günlük inkübasyon sonunda ise, 800 ppm HA uygulamasına kadar HA'nın bir etkisi görülmektedir, 800 ppm HA

uygulanması ile K fiksasyonunda istatistiksel olarak önemli bir artış tespit edilmiştir ($P<0.05$). Bunun yanında, inkübasyon süresinin uzamasıyla, 0 ppm HA dozu hariç, toprakların K fiksasyon değerlerinde azalmalar belirlenirken, bu farklılar istatistiksel olarak önemli bulunmuştur ($P<0.05$).

Tablo 3. HA'nın kil tin bünyeli toprakta K fiksasyonu üzerine etkisi (meq/100 g)

HA, ppm	İnkübasyon süresi, gün	
	30	60
0	0.03 Ba	0.03 Ba
200	0.05 Aa	0.03 Bb
400	0.05 Aa	0.04 Bb
800	0.06 Aa	0.05 Ab

LSD ($P<0.05$): 0.006

Büyük harf düşey karşılaştırma

Küçük harf yatay karşılaştırma

Smeikit+illit tipi killere sahip kil tin bünyeli toprakta, inkübasyon ve artan HA dozuna bağlı olarak (800 ppm HA dozu hariç) K fiksasyonu artmaktadır (Tablo 4). K fiksasyonunda 30 günlük inkübasyon süresi sonunda HA uygulanmamış topraga göre 200 ve 400 ppm HA dozlarında istatistiksel olarak önemli bir fark bulunmazken, 800 ppm HA dozunun uygulandığı toprakta en yüksek değer (0.04 me/100 g) elde edilmiştir. Inkübasyon sürelerine göre karşılaştırıldığında, K fiksasyonunda istatistiksel olarak önemli artılar tespit edilmiştir ($P<0.05$). Inkübasyon süresinin uzaması ile artan HA dozuna bağlı olarak K fiksasyonu da artmaktadır. 60 günlük inkübasyon sonunda, K fiksasyonu HA uygulanmamış topraga göre bütün HA dozlarında artarken, HA uygulanan topraklar arasında istatistiksel olarak önemli farklılıklar bulunmamıştır.

Tablo 4. HA'nin killi toprakta K fiksasyonu üzerine etkisi (meq/100 g)

HA, ppm	Inkübasyon süresi, gün	
	30	60
0	0.02 Cb	0.03 Ba
200	0.02 BCb	0.04 Aa
400	0.03 Bb	0.04 Aa
800	0.04 Aa	0.04 Aa

LSD ($P<0.05$): 0.006

Büyük harf dísey karsılastirma

Küçük harf yatay karsılastirma

Araştırma sonuçları, smektit tipi kil mineraline sahip olan kil tin bünyeli toprakta diğer topraklara göre daha fazla K'ın fiksasyonunu göstermiştir. Ayrıca, kil bünyeli toprakta başlangıç K fiksasyon değerlerinin yüksek olması smektit'in yanında illit tipi kil mineralinin de bulunmasından kaynaklanmaktadır, bu topragın K fiksasyonunda dozlarla bağlı olarak belirgin bir artış görülmemektedir.

Klorit+smektit tipi kil içeren kumlu kil tin bünyeli toprakta K fiksasyonu üzerine kil tipinin etkisinin ise düşük dozlarda daha az olduğu görülmektedir. Elde edilen sonuç, Munsuz ve ark. (1993) tarafından bulunan sonuçlarla uyum içerisindeidir..

K fiksasyonu K humat halindeki organik maddenin dozuna ve zamana bağlı olarak artmaktadır. Na^+ ve K^+ gibi tek değerlikli iyonlar organik madde ile kompleks oluştururlar, ancak, organik maddenin COOH grupları ile tuz oluşumu yolu ile (RCaONa, RCaOK gibi) esas olarak basit bir katyon değişim olayı ile tutulurlar. Halbuki, çok değerlikli katyonlar (Cu, Zn, Mn, Co vb.) organik moleküllerle bağlar oluşturarak kompleks yapabilirler (Stevenson, 1982).

Diger yandan Aleksandrova (1962), humik asit moleküllerinin çaplarının kil mineralerinin kristal katları arasındaki boşlukların çaplarından daha büyük olması nedeniyle kil mineralerinin kristal katları arasındaki boşluklara humik asit moleküllerinin penetrasyonunun olası olmadığını ileri sürmüştür. Diger bazı araştırmacılar ise humik bileşiklerin eksik molekül ağırlığı sahip fraksiyonlarının genişleyen kil tiplerinin katları arasındaki boşluklara penetre olma kapasitesinde oldukça belirtmişlerdir (Tran ve McCreery, 1975; Schnitzer ve Kodoma, 1972). Böylece bu moleküller K için spesifik sorpsiyon yerlerine ulaşabilmekte ve bu yerlerdeki iyonlarla reaksiyona girdikleri gibi bu yerler için K la rekabet halinde de olabilmektedirler.

Araştırma sonuçları tek değerlikli iyonların ne kompleks oluşturma ve nede organik madde ile metal iyon bağlı oluşturma yeteneğinde olmaması nedeni ile K fiksasyonunun K humat uygulamaları ile artması Aleksandrova'nın (1962) belirttiği gibi büyük mole-

küllü humik maddelerin değil, Tan (1978) 'in belirttiği gibi küçük moleküllü humik maddeleri genişleyebilen kil katları arasına girerek buradaki boşluklara potasyumu taşıması şeklinde yorumlanabilir.

KAYNAKLAR

- Aleksandrova, I. V., 1962. The role of the product of Actinomyces activity in the formation of humus substances, Pochvovedenie, (12), 8.
- Bouyoucos, G.D., 1951. A Recalibration of the hydrometer method for making mechanical analysis of the soil. Agronomy Journal, 43: 434-438.
- Çağlar, K. Ö., 1958. Soil Science. University of Ankara, Agricultural Faculty. Ankara:
- Düzungün, O., Kesici, T. ve Gürbüz, F., 1983. İstatistik Metodları 1. Ank.Ü.Z.F. Ders Kitabı, Yay. No. 862. Ankara.
- Kaila, A., 1965. Fixation and release of potassium by soil samples under various conditions. Maataloust, Aikakausk, 37, 195-206.
- Munsuz, N., G. Çayci, M. Kibar, N. Akinci, I. Bayramin ve K. Erel, 1993. Bazi Seker Fabrikaları Pancar Ekim Alanı Topraklarının Kil Mineralleri ve Bunların Potasyum Kalite - Kantite İlişkileri. TÜBITAK, Proje No: TOAG- 868. Ankara.
- Nielsen, J. D., 1972. Fixation and release of potassium and ammonium ions in Danish soils. Plant and Soil, 36(1):71-88.
- Olk, D. C., Cassman, K. G. ve Carlson, R. M., 1995. Kinetics of potassium fixation in vermiculitic soils under different moisture regimes. Soil Sci. Soc. Am. J. 59: 423-429.
- Oskay, K. S., 1976. Meriç Havzası Topraklarında Potasyum Adsorpsiyon Ve Fiksasyonu İle Bunları Etkileyen Önemli Etmenler Üzerinde Bir Araştırma. Ank.Üniv Ziraat Fakültesi Doktora Tezi.
- Schnitzer, M., 1982. Organic matter characterisation. Method of Soil Analyses. Part 2. Madison, WI, ASA-SSSA, 581-593.
- Stevenson, F. J., 1982. Humus Chemistry. John Wiley & Sons, New York, 337-352.
- Tan, K. H. 1978. Effects of humic and fulvic acids on release of fixed potassium. Geoderma, 21, 67-74.
- U. S. Salinity Lab. Staff, 1954. Diagnosis and improvement of saline and alkali soils. Agric. Handbook, No.64, USDA.